

K zwjeselinam

● Budyskeje Bjesady

7. februara 1860.

Z nakładom Budyskeje Bjesady.

Ćišć Bjedricha Hiki w Budyšinje.

I.

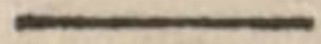
Hłós: Naše Serbstwo z procha stawa atd.

Bórčeć, mórčeć druhdže chcemy,
Hdyž so časy pokhmurja,
Časa dosć so nanjesemy
Tehdy swojoh brěmjenska;
Džensa tu róžičku
Šćipajmy sej bjesadnu.

Róže kćěja, róže zwjadnu, 7
Młodosće són zaleći,
Rjanu hodžinku tu žadnu
Bórzy horjo pomróči;
Džensa tu atd.

Starosće so wšudžom syja
Sobu nutř do žiwjenja,
A što wšitke króny tyja,
Je-li radosć zapojdža;
Džensa tu atd.

Duž so zdobnje zwjeselimy
Při najrjeńšej bjesadzi,
Kłoki horja potupimy,
Hdyž so něhdy rozzłobi;
Džensa tu róžičku
Šćipajmy sej bjesadnu! * * *

II.

Hłós: Ein Sträußchen am Gute, 2c.

Kij w ruey a wěnušk na kłobucy dže
Kraj wot kraja drohař a njezastanje,
Wón nawjedža městow a někotru wjes,
Tam wostać pak nóchce, je dale so njesł.

Z nim přećelne holčo da do ryče so:
Budź rjenje nam witany pućowarjo,
Do wóčka jom' kuka a ruku jom' da;
Wón hlada pak cuzby a dale so ma.

Pod horu drje krasny wón widži tam dom,
Jón pyšachu kwětki a lubozny štom.
Tam lubi so jemu, tam chce so jom' zdać,
Wón nima pak měra, chce dale so dać.

Nětk dokonjał zeńsku wón režu pak je
A wyšše wón drohařstwo nastupnje,
Nětk steji při rowje a wohladnje so —
Jom žiwjenja zbože bě rozplunyo.

Duž přećeljo serbsey a bjesadźinscy
Dha wažmy kraj wótcny, hdžež žiwi tu smy
A wjesela kwětku, kiž ducy nam kće,
Sej plećmy do wěnce, haj prjedy hač skhnje!

* * *

—————

III.

Po znatym hłosu.

Sto lět, kaž mi džens je,

Khiba hišće lěpje:

Haj, to bych ja wzał,

So z pjatami prał.

Piwko, winko k piću,

Wjele pjenjez k lóštu:

Haj, to bych ja wzał

A dha bych ja trał.

Ryzy konja k kowsu,

Rjanu knježnu k wjes'lu:

Haj, to bych ja wzał

A dha bych so smjał.

Miłoh Boha k tróštej

Luboh bratra k bokej:

Haj, to bych ja wzał,

Mi kral bych so zdał. * *

52/8° 133

